

## Să te încredințezi

Într-o adunare de seară, așa împărtășește un predicator, mi-a atras atenția o doamnă, ai cărei ochi erau îndreptați asupra mea neîntrerupt. După încheierea prelegerii m-am amestecat printre ascultătorii mei, ca de obicei, care, cu această ocazie, doreau ici și colo sfatul meu. Așa că m-am îndreptat și spre doamna menționată.

„Sunteți o creștină credincioasă, nu-i așa?” am întrebat eu.

„Nu, nu pot să spun așa ceva; dar mi-aș dori mult să fiu. Deja de trei ani Îl caut pe Domnul Isus.

„Atunci probabil că trebuie să existe o neînțelegere din partea dumneavoastră”, am remarcat eu.

Ea m-a privit uimită și aparent puțin supărată și mi-a răspuns:

„Nu mă credeți?”

„Ba da, vă cred, dar mă surprinde că un păcătos, care vrea să fie mântuit, are nevoie de trei ani întregi până Îl găsește cu adevărat pe Mântuitorul. Și totuși, Acest Mântuitor stă aici și nu cere nimic altceva, decât să câștige pentru Sine sufletul care Îl caută. Cu siguranță cunoașteți cuvântul prietenos care invită: «Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea»” [Ioan 7.37].

„Dar ce trebuie să fac?”

„Greșeala dumneavoastră stă tocmai în aceea, că vreți să faceți ceva, în timp ce nu trebuie decât să credeți din inimă în Domnul Isus.”

„Ah, cuvântul acesta: Să cred! Să cred! Să cred! M-a obosit de tot. Și nici nu știu ce înseamnă să crezi!”

„Atunci să alegem un alt cuvânt și în loc de „a crede” să punem „a încredința”.”

„Deci, dacă spun: «mă voi încredința Lui», aceasta mă va salva?”

„Nu, nici aceasta nu vă va salva. Puteți să *spuneți* de mii și mii de ori ceva și cu aceasta tot nu veți ajunge mai departe. Nu este vorba să *spuneți*: «Vreau să mă încredințez Lui», ci s-o *faceți* cu adevărat.”

„Păi”, a spus ea, „Mă încredințez Lui ... Dar”, a adăugat ea imediat, „prin aceasta nu mă simt mai bine.”

„Aha!” am strigat eu, „acum vă cunosc dificultatea! Ați căutat timp de trei ani un *sentiment*, în loc să-L căutați pe Isus. Deci, lăsați deoparte sentimentele dumneavoastră și roștiți cu Iov: «Iată, chiar dacă mă va omorî, tot *mă voi încrede în El ...*»” (Iov 13.15).

M-a privit câteva clipe, tăcând. Apoi și-a pus mâna într-ale mele și a spus:

„Domnul meu, mă încredințez Domnului Isus. Îmi pun viața în mâna Sa și las în seama Lui grija să mă mântuiască.”

În seara următoare am văzut-o din nou, șezând în același loc. Dar acum îi strălucea toată fața.

După terminarea cuvântării mele, ea s-a dus împreună cu alții în camera mică, situată lângă sala mare. Când am intrat, ea tocmai îmbrățișa o prietenă și am auzit-o spunând:

„Știi, nu trebuie decât să te încredințezi Domnului Isus, ca să primești siguranța iertării și pace deplină. Eu am primit-o.”

O, privește la cruce sus,  
Inimă, în teama ta!  
Prin credință-acceptă-L pe Isus,  
El durerea îți va vindeca!  
Sângele-I ți-a dobândit pacea  
Și ți-a pus-o-n piept, ca dar al Lui,  
El îți dă eterna viață,  
Bucuria cerului.

---

Titlul original: „Sich anvertrauen”  
din *Samenkörner (Neue Folge 27) 1933*, pag. 54-56.